

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-02942/25-9

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle § 20 odst. 4 a odst. 5, § 16 odst. 3 a § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání žadatele společnosti Rock Resort s. r. o., IČO: 241 30 303, se sídlem Prosecká 37/40, 190 00 Praha 9, zastoupené JUDr. Annou Bartůňkovou, advokátkou, se sídlem Radlická 3201/14, 150 00 Praha 5 (dále jen „žadatel“), ze dne 12. 9. 2025, proti rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o., IČO: 252 99 115, se sídlem Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, ze dne 4. 9. 2025, o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 27. 3. 2025; o odvolání téhož žadatele ze dne 1. 10. 2025, proti rozhodnutí téže společnosti ze dne 19. 9. 2025, o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 27. 3. 2025, a o stížnosti téhož žadatele ze dne 12. 9. 2025, na postup téže společnosti při vyřizování žádosti o informace ze dne 27. 3. 2025, takto:

- I. Podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. ze dne 4. 9. 2025 **potvrzuje a žadatelovo odvolání se zamítá.**
- II. Podle § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. ze dne 19. 9. 2025 **potvrzuje a žadatelovo odvolání se zamítá.**
- III. Společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. se podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **přikazuje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí vyřídila žadatelovu žádost ze dne 27. 3. 2025, v části týkající se žadatelova požadavku na poskytnutí informace „o výši pravidelného platu a pravidelných a jednorázových odměn jednatelky této společnosti podílející se na zadávání veřejných zakázek a případně na přípravě a zadání veřejné zakázky uvedené pod bodem 1) žádosti o informace, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou ji vznikl nárok před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období.“**

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Žadatel požádal dne 27. 3. 2025 společnost Technické služby Adršpach, s. r. o. (dále „povinný subjekt“ nebo „TS Adršpach“) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí informací týkajících se: 1) přípravy a zadávání veřejné zakázky (výběrového řízení) na organizátora architektonické soutěže k Architektonické studii nového vstupu do Adršpašských skal a jeho bezprostředního okolí (dále jen „veřejná zakázka“); 2) údajů o návštěvnosti Adršpašského turistického okruhu; 3) organizační struktury TS Adršpach a 4) údajů o odměňování zaměstnanců a dalších osob podílejících se na přípravě a zadávání veřejné zakázky (dále jen „žádost“).

[2] Povinný subjekt rozhodl dne 4. 4. 2025 o odmítnutí žádosti z důvodů ochrany informací z oblasti hospodářské soutěže dle § 2b odst. 1 InfZ a z důvodu ochrany osobních údajů dle § 8c InfZ. Žadatel podal proti rozhodnutí odvolání. Povinný subjekt napadené rozhodnutí zrušil a žadateli poskytl informace v části bodů 1) a 3) žádosti. Ve zbytku bodu 1) žádost odmítl rozhodnutím ze dne 30. 4. 2025 z důvodu neexistence informace dle § 11b InfZ. Žadatel proti tomuto způsobu vyřízení žádosti již dále nebrojil.

[3] Žadatelovo odvolání týkající se odepření informací o návštěvnosti Adršpašského turistického okruhu dle bodu 2) žádosti a o odměňování osob dle bodu 4) žádosti bylo předloženo Úřadu k přezkoumání v odvolacím řízení. Úřad rozhodnutím ze dne 21. 8. 2025, čj. UOOU-02942/25-4, rozhodnutí povinného subjektu ze dne 4. 4. 2025 v těchto částech žádosti zrušil pro jeho nepřezkoumatelnost a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání (dále jen „zrušovací rozhodnutí“).

[4] Povinný subjekt nejprve znovu projednal bod 4) žádosti, v němž žadatel požadoval konkrétně tyto informace:

- *„výše pravidelných platů a pravidelných a jednorázových odměn zaměstnanců (tj. zejména vedoucích zaměstnanců podílejících se na zadávání veřejných zakázek a případně dalších osob), kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a zadání veřejné zakázky (uvedené pod bodem 1) výše), a to jednotlivě pro všechny tyto osoby a za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období. Žadatel žádá o sdělení všech odměn poskytnutých uvedeným osobám, bez ohledu na to, zda se poskytnutí odměny týkalo nebo netýkalo veřejné zakázky, resp. činnosti těchto osob na veřejné zakázce.*

K bodu výše pravidelných platů a pravidelných a jednorázových odměn zaměstnanců (tj. zejména vedoucích zaměstnanců podílejících se na zadávání veřejných zakázek a případně dalších osob), kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a zadání veřejné zakázky (uvedené pod bodem 1) výše), a to jednotlivě pro všechny tyto osoby a za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období. Žadatel žádá o sdělení všech odměn poskytnutých uvedeným osobám, bez ohledu na to, zda

se poskytnutí odměny týkalo nebo netýkalo veřejné zakázky, resp. činnosti těchto osob na veřejné zakázce.“

[5] Žadatel uvedl, že účelem informace o výši příjmu osob podílejících se na přípravě a zadání veřejné zakázky je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, neboť výše mezd a odměn je otázkou klíčového zájmu, který se týká hospodaření s veřejnými prostředky. Poskytnutí informací umožní poměřovat efektivitu a hospodárnost veřejné správy při zadání veřejné zakázky a spravedlivost a přiměřenost v odměňování osob ve veřejné správě. Žadatel má postavení společenského hlídačského psa ad hoc a jeho zájem o informace napomáhá veřejné kontrole povinného subjektu.

[6] Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 4. 9. 2025 žádost v této části opět odmítl z důvodu ochrany osobních údajů dotčených osob (dále jen „rozhodnutí I.“). Povinný subjekt dospěl k závěru, že žadatel neprokázal veřejný zájem na poskytnutí informace o výši příjmu dotčených osob, resp. že nebyla naplněna všechna kritéria vymezená v nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV ÚS 1378/16 (dále jen „Platový nález“). Podmínky obsažené v §8c odst. 1 písm. b) InfZ pro zpřístupnění informace InfZ nebyly naplněny. Rozhodnutí I. bylo žadateli doručeno dne 4. 9. 2025.

[7] Žadatel podal dne 12. 9. 2025 proti rozhodnutí I. odvolání (dále jen „odvolání I.“). Nesouhlasí s ním a považuje jej za nezákonné. Namítá, že všechna kritéria Platového nálezu naplnil a že povinný subjekt nezahrnul jednatelku povinného subjektu mezi osoby, o jejichž údaje žádal, ačkoliv se účastnila přípravy a zadávání veřejné zakázky.

[8] K novému projednání bodu 2) žádosti si povinný subjekt nejprve vyžádal u žadatele upřesnění předmětu požadované informace o návštěvnosti Adršpašského turistického okruhu. Sdělením ze dne 12. 9. 2025 žadatel doplnil, že má zájem o tyto konkrétní údaje:

- *„údaj o celkovém počtu návštěvníků Adršpašského turistického okruhu zaznamenaný na základě prodaných vstupenek a k tomu také celkovou výši zaplaceného vstupného, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023. Pro vyloučení pochybností Žadatel uvádí, že požaduje stejné informace (a ve stejné struktuře), které Povinný subjekt poskytl Spolku Pomezí, Dolní Adršpach 119, 549 57 Adršpach dne 1. 11. 2021 na základě žádosti Spolku Pomezí ze dne 20. 10. 2021 (žádost včetně Povinným subjektem poskytnuté informace přikládáme), přičemž Žadatel žádá tyto (stejně) informace pouze pro jiné časové období (za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023);*
- *údaj o počtu návštěvníků, kteří vstoupili do Adršpašských skal (Adršpašského turistického okruhu) přes hlavní vchod prohlídkového okruhu, za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023;*
- *údaj o počtu vstupenek prodaných Povinným subjektem v rámci programu „Karta hosta Broumovska“ (viz Karta hosta - Adršpašské skály - Oficiální webové stránky) a o celkové výši vstupného zaplaceného návštěvníky v rámci tohoto programu, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023;*
- *údaj o počtu vstupenek prodaných Povinným subjektem v rámci programu „Karta hosta Broumovska“ (viz Karta hosta - Adršpašské skály - Oficiální webové stránky) a o celkové výši vstupného zaplaceného návštěvníky, kteří využili pro nákup vstupenek Kartou hosta Broumovska, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za měsíce září, říjen, listopad*

a prosinec roku 2023, a to hodnoty nad rámec stanoveného kapacitního limitu. Žadatel rozumí, že Karta hosta Broumovska zajistí vstup do skalního města bez předchozí rezervace (v letní sezoně mimo exponované hodiny, tj. od 8:00 do 9:30 a od 14:00 do 20:00), tj. pokud návštěvník předloží Kartu hosta Broumovska, může si zakoupit vstupenku i v případě, že je hodinová kapacita (400 osob) již vyčerpána, a je mu umožněn vstup. Žadatel proto požaduje údaj o počtu návštěvníků Adršpašského turistického okruhu a o celkové výši jimi zaplaceného vstupného, kteří zakoupili vstupenku a jimž byl umožněn vstup, nad rámec kapacitního limitu, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 a za měsíce září, říjen, listopad a prosinec roku 2023.“

[9] Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 19. 9. 2025 žádost v rozsahu bodu 2) opět odmítl z důvodu ochrany informací z oblasti hospodářské soutěže dle § 2b InfZ (dále jen „rozhodnutí II.“). Rozhodnutí II. bylo žadateli doručeno dne 19. 9. 2025.

[10] Žadatel podal dne 1. 10. 2025 proti rozhodnutí II. odvolání (dále jen „odvolání II.“). Nesouhlasí s ním a považuje jej za nepřezkoumatelné a věcně nesprávné, neboť informace co do své povahy nenaplnují podmínky užití výluky.

[11] Povinný subjekt předložil Úřadu spisové materiály s odvoláním I. dne 26. 9. 2025 a s odvoláním II. dne 17. 10. 2025.

[12] Úřad konstatuje, že žadatelovu odvolací námitku o nezahrnutí jednatelky povinného subjektu do okruhu dotčených osob při vyřizování bodu 4) žádosti posoudil podle obsahu jako stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti z důvodu neúplného vyřízení žádosti podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[13] Úřad se určením své příslušnosti k vedení odvolacího a stížnostního řízení podle InfZ již zabýval ve svém předchozím zrušovacím rozhodnutí, na které tímto v podrobnostech odkazuje.

[14] Příslušnost Úřad je dána dle § 20 odst. 5 InfZ, neboť nadřízený orgán TS Adršpach nelze určit podle pravidel vymezených v § 178 správního řádu.

III.

Věcné posouzení odvolání I.

[15] Odvolání je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, kdy z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje a čeho se žadatel domáhá.

[16] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

[17] Úřad shledal, že odvolání I. **není důvodné**

Právní základ

[18] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.*

[19] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

[20] Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy žádost odloží.

[21] Podle § 8a odst. 1 InfZ, informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

[22] Podle § 8c odst. 1 písm. b) InfZ poskytne povinný subjekt informace o výši příjmu osoby, které poskytl nebo poskytuje veřejné prostředky mající povahu příjmu ze závislé činnosti nebo funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů, pokud žadatel prokáže veřejný zájem na poskytnutí informace o výši příjmu této osoby a tento veřejný zájem v jednotlivém případě převažuje nad zájmem o ochraně této informace.

[23] Podle § 8c odst. 2 InfZ se informace podle odstavce 1 poskytne v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše veřejných prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za období podle obsahu žádosti. Při poskytování informací podle věty první se § 5 odst. 3 nepoužije.

[24] Zásady a pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 6. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“).

[25] Podle recitálu 4 GDPR by zpracování osobních údajů mělo sloužit lidem. Právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním; musí být posuzováno v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality.

[26] Podle čl. 4 odst. 1 GDPR se osobními údaji rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, např. jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Podle odst. 2 téhož článku se zpracováním rozumí též operace s osobními údaji, jako je jejich zpřístupňování.

[27] Čl. 6 odst. 1 GDPR vymezuje, kdy je zpracování osobních údajů zákonné, přičemž jednotlivé právní tituly zde uvedené jsou rovnocenné povahy. Pro posuzovanou věc, resp. v případě poskytování informací na žádost je relevantní písmeno e), tj. je-li zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.

[28] Čl. 86 GDPR oblast zpracování osobních údajů a přístup veřejnosti k úředním dokumentům stanoví, že osobní údaje v úředních dokumentech, které jsou v držení orgánu veřejné moci či veřejného nebo soukromého subjektu za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu, může tento orgán či subjekt zpřístupnit v souladu s právem Unie nebo členského

státu, kterému podléhá, aby tak zajistil soulad mezi přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení.

Aplikace na předmětný případ

[29] Úřad přezkoumal důvodnost uplatněných odvolacích námitek, zda bylo lze žádost odmítnout z důvodu ochrany osobních údajů dotčených osob a zda povinný subjekt rozhodnutí I. řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil a podložil.

[30] Povinný subjekt dospěl k závěru, že nebyly naplněny podmínky § 8c odst. 1 písm. b) InfZ, neboť žadatel neprokázal veřejný zájem na zpřístupnění informace, když nebyla naplněna tři kritéria Platového nálezu, a to existence veřejného zájmu, potřeba veřejné diskuse a postavení žadatele coby společenského hlídacího psa.

[31] Žadatel s tímto hodnocením nesouhlasí, přičemž jeho odvolací námitky lze shrnout takto: povinný subjekt neposoudil postavení každého jednotlivého dotčeného zaměstnance v rámci organizační struktury a rozsah jeho kompetencí; informace se týká veřejného zájmu, jenž spočívá v kontrole transparentního hospodaření s veřejnými prostředky vynaloženými při zadání veřejné zakázky; v této souvislosti hodlá zahájit a rozvíjet veřejnou debatu o mzdách zaměstnanců podílejících se na tomto procesu, na čemž je dán zájem občanů obce Adršpach a zde působících podnikatelů, jeho motivací k podání žádosti nejsou soukromé cíle; žadatel naplňuje roli společenského hlídacího psa ad hoc, neboť se dlouhodobě zapojuje do veřejné debaty o fungování obce v rámci zastupitelstva a kritizuje hospodaření povinného subjektu; povinný subjekt postupoval při doručování rozhodnutí I. v rozporu se zákonnými pravidly, když mu jej zaslala Mgr. Ludmila Kutějová, právní zástupkyně povinného subjektu, takovýto postup je dle žadatele obstrukčním jednáním povinného subjektu, neboť by mohly být zpochybňovány účinky doručení rozhodnutí I. a tím i celý proces vyřízení této části žádosti.

K obecnému výkladu a pravidlům aplikace InfZ při poskytování osobních údajů

[32] Informace o platových poměrech zaměstnanců (funkcionářů) povinného subjektu jsou osobními údaji požívajícími ústavněprávní ochrany před neoprávněným zasahováním do soukromého života a práva na ochranu osobních údajů.

[33] Ustanovení § 8a odst. 1 InfZ odkazuje v kontextu ochrany osobních údajů na existující hmotněprávní rámec, kterým je GDPR (tím nemá být řečeno, že k aplikaci GDPR je třeba výslovného odkazu ze strany vnitrostátního práva). Dochází tak nejen k nutnosti řešit vzájemnou kolizi více rovnocenných základních práv, nýbrž řešit souhru mezi právními předpisy různého charakteru (právní síly), a to nejen InfZ a nýbrž i GDPR, jehož cílem dle Soudního dvora Evropské unie v oblasti ochrany osobních údajů, vykládané ve světle článků 7 a 8 Listiny EU, je zajištění vysoké úrovně ochrany, zejména základního práva na respektování soukromého života ve vztahu ke zpracování osobních údajů [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2015, Schrems (C-362/14, EU:C:2015:650, bod 39)].

[34] GDPR zpracování osobních údajů v podobě poskytování osobních údajů na základě žádosti o informace předem nezakazuje (a contrario srov. apriorní zákaz zpracování tzv. zvláštní kategorie osobních údajů v čl. 9 GDPR). Poskytování informací na žádost postupem podle InfZ povinný subjekt provádí zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je jako správce pověřen ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR, neboť se jedná o výkon kompetence, v rámci níž povinný subjekt

uplatňuje určitou míru diskrece. V této pozici jsou nepochybně i soukromoprávní entity, v rozsahu, v němž jsou povinným subjektem.

[35] Ve svém čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR nicméně předpokládá a rovněž ve svém čl. 86 vyžaduje zajištění souladu mezi přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a právem na ochranu osobních údajů, a to za podmínky existence práva Unie nebo práva členského státu, které se na správce (povinný subjekt) vztahuje [explicitně čl. 6 odst. 3 písm. b) GDPR].

[36] Již citovaný čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec stanoví další podmínky ve vztahu ke kvalitě práva (zákona) i ke způsobu jeho aplikace. Právo Unie nebo členského státu „*musí splňovat cíl veřejného zájmu a musí být přiměřené sledovanému legitimnímu cíli, resp. účel zpracování musí vycházet z tohoto právního základu*“, nebo pokud jde o zpracování uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. e) „*musí být toto zpracování nutné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce*“. K tomu navíc přistupuje prakticky tentýž aplikační požadavek vyjádřený jako jedna ze zásad zpracování v čl. 5 odst. 1 písm. c) GDPR, dle kterého musí být každé zpracování „*přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány*“ – zásada minimalizace údajů. Aniž by bylo třeba dále dokládat širší výkladové závěry, je zřejmé, že aplikovatelné právo na ochranu osobních údajů je prodchnuto požadavky na zajištění vyváženosti a přiměřenosti jak ve vztahu k obsahu práva členského státu, tak jeho aplikace správním orgánem (povinným subjektem).

[37] Tento požadavek proporcionality není v kontextu poskytování informací na žádost ničím novým, neboť plyne již z judikatury (českého) Ústavního soudu, a to v obecné rovině jako imperativ vypořádat (záměrně volen nejobecnější pojem s ohledem na myriády strategií, přístupů a aplikačních testů) vzájemnou kolizi více základních práv a svobod nebo případně kolizi základního práva s jinou ústavně chráněnou hodnotou, jež nemá povahu základního práva a svobody (veřejný statek). Vždy však je v těchto případech třeba „*posuzovat účel (cíl) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem pro toto posouzení je zásada proporcionality (přiměřenosti v širším smyslu), jež může být také nazývána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod*“ (nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02).

[38] V kontextu kolize práva na svobodný přístup k informacím a práva na ochranu osobních údajů a práva na soukromí je notoriitou požadavek Platového nálezu, že „*právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 Listiny a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu*“.

[39] Ve vztahu k existujícím hmotněprávním ustanovením InfZ upravujícím tak či onak zpracování osobních údajů je třeba účinky GDPR zohlednit náležitým, nicméně aplikačně srozumitelným způsobem. Platí, že nadále při tom zůstávají nepochybně závěry Platového nálezu v rozsahu, v němž zdůraznil, že „*žádným zákonem nelze abstraktně vyloučit ochranu základních práv a svobod, zaručenou ústavním pořádkem*“. Lze však vyjít z takového výkladu, že některá ustanovení [§ 8a odst. 2; § 8b či § 8c odst. 1 písm. a)] samy o sobě vyjadřují (formulují) silný veřejný zájem, který, neexistují-li jiné zvláštní okolnosti, jsou bez dalšího způsobilé převážet v testu proporcionality, ve prospěch poskytnutí informace. Musí se nicméně jednat o situaci typickou, v rozhodovací praxi (včetně soudů) jednoznačně a předvídatelně řešenou, kdy dotčení práva na ochranu osobních údajů či soukromí

je nepochybné, nicméně takové dotčení základního práva pak není nezákonným, jakkoliv s ním subjekt údajů nesouhlasí.

[40] Nadále trvá povinnost povinného subjektu vyžádat stanovisko dotčené (fyzické) osoby (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62). Z bodu 108 tohoto rozsudku vyplývá, že „ostatní osoby, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny (např. osoby, kterých se poskytnutá informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení), mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů. V daném kontextu se na ně tedy vztahuje především ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Z uvedeného ustanovení vyplývá především povinnost povinného subjektu informovat bez zbytečného prodlení tyto osoby, že hodlá poskytnout informace, které se jich mohou dotknout, a právo potenciálně dotčených osob se k tomu vyjádřit. Je pak na povinném subjektu, aby případné vyjádření takových osob reflektoval a vyvodil z něho eventuálně důsledky pro svůj další postup“ (srov. též nyní účinné čl. 13 a 14 GDPR a právo subjektu údajů vznést námitku proti zpracování podle čl. 21 GDPR).

[41] Jsou-li tvrzeny mimořádné okolnosti případu, které se vymykají typizované situaci předpokládané zákonodárcem, je žádoucí tyto zohlednit, eventuálně s výsledným odmítnutím žádosti. Účelem vyžádaného stanoviska dotčené osoby je v tomto ohledu právě ověřit, zda mimořádné okolnosti nesvědčí převážně pro zachování práva na ochranu osobních údajů a práva na soukromí. Pro úplnost se dodává, že účelem vyžádání stanoviska dotčené osoby není vyžádat si *souhlas* s poskytnutím osobních údajů, byl-li by míněn souhlas pro zpracování ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) GDPR. V zákonném režimu InfZ považuje Úřad soukromou dispozici s kompetencí povinného subjektu za pojmově vyloučenu, a rovněž prakticky krajně obtížně proveditelnou (s ohledem na nároky na kvalitu souhlasu a rovněž s ohledem na právo subjektů údajů kdykoliv vzít souhlas zpět).

Poskytování informací o odměňování fyzických osob podle § 8c InfZ

[42] S účinností ode dne 1. 1. 2023 bylo do InfZ doplněno nové ustanovení § 8c, které obsahuje speciální právní režim týkající se právě informování o příjmech fyzických osob působících ve veřejné správě. Přejímá *de facto* závěry vyplývající z Platového nálezu a navazující soudní judikatury.

[43] Ústavní soud vymezil v Platovém nálezu čtyři podmínky, které je nutno hodnotit: 1) zda je účelem vyžádané informace přispění k diskusi o věcech veřejného zájmu; 2) zda se informace samotná týká veřejného zájmu; 3) zda žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. společenského hlídačského psa a 4) zda informace existuje a je dostupná. Pro zpřístupnění informace o platu, mzdě či odměně příjemce veřejných prostředků musí být všechna tato kritéria naplněna kumulativně což vypovídá o tom, že veřejný zájem na poskytnutí takové informace převažuje nad zájmem na její ochraně.

[44] Výklad Platového nálezu dále upřesnil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019. Doplnil jej o požadavek na zohlednění „síly důvodů“. U veřejných funkcionářů a čelných představitelů a zaměstnanců povinných subjektů stojících na vyšších organizačních stupních s vysokou mírou kompetencí v rámci povinného subjektu existuje silný a zjevný veřejný zájem na zpřístupnění informace o jejich příjmu za účelem obecné kontroly povinného subjektu.

[45] V § 8c odstavec 1 písm. a) jsou definovány podmínky ohledně druhu příjmu a druhu vyplacených veřejných finančních prostředků a dále jsou zde rozlišeny tři obecné kategorie jejich příjemců. Jedná se o osoby, u nichž na první pohled existuje silný a zjevný veřejný zájem na zpřístupnění informace o jejich příjmu za účelem obecné kontroly hospodaření povinného subjektu, tedy osob, které lze pohledem správních soudů hodnotit jako osoby v čelných funkcích s vysokou mírou kompetence, resp. vlivu na rozhodování povinného subjektu. Nejsou-li povinnému subjektu známy a ani dotčenou osobou tvrzeny mimořádné okolnosti daného případu způsobilé převážít veřejný zájem, bude pravidelným důsledkem žádosti o informace jejich poskytnutí v rozsahu dle § 8c odst. 2 InfZ (viz výše).

[46] Ustanovení § 8c odst. 1 písm. b) InfZ představuje zbytkovou kategorii a dopadá na ostatní osoby, neuvedené ve výčtu písm. a). Pro zpřístupnění informace o výši jejich příjmu je třeba naplnit všechna kritéria vymezená v Platovém nálezu. V obecné rovině je tento požadavek vyjádřen formulací „pokud žadatel prokáže veřejný zájem“ (srov. důvodová zpráva k zákonu č. 241/2022 Sb.).

[47] Z rozhodnutí I. plyne, že osobami, o jejichž výši příjmu je žádáno, jsou dva zaměstnanci povinného subjektu, a to ředitel povinného subjektu a koordinátorka cestovního ruchu. Oba náleží do kategorie osob dle § 8c odst. 1 písm. b) InfZ.

[48] Žadatel a povinný subjekt nahlíží rozdílně na hodnocení kritérií Platového nálezu (vyjma kritéria dostupnosti informací, o jehož naplnění není pochyb).

K odvolací námitce týkající se postavení žadatele coby společenského hlídací psa

[49] Pojem „společenský hlídací pes“ byl převzat z evropské soudní judikatury, na níž dále navázala judikatura Nejvyššího správního soudu, dle které úkoly či poslání dozoru veřejnosti a roli společenského hlídacího psa vykonává ten, kdo se zajímá o informace týkající se veřejného zájmu svou činností spočívající ve vyžadování těchto informací za účelem kvalifikovaně s nimi přispět k veřejné diskusi, čímž naplňuje veřejný zájem na transparentnosti veřejné sféry. Nemusí se při tom zdaleka jednat pouze o profesionální novináře, nýbrž také o neziskové organizace či spolky věnující se otázkám transparentnosti, hospodaření a odměňování v rámci veřejné správy nebo tuto roli mohou naplňovat i jednotlivci (např. nejrůznější političtí aktivisté, blogeři či jinak se o veřejné záležitosti zajímající se lidé), kteří relativně koncentrovaně (ať už v dlouhodobějším časovém horizontu nebo v širším záběru „hlídaných“ povinných subjektů) do veřejného prostoru jakýmkoli kvalifikovaným způsobem vnášejí informace či názory ohledně fungování veřejného života, díky čemuž o nich může být zahájena a vedena diskuse, případně se s nimi širší veřejnost alespoň může seznámit.

[50] Podmínkou pro naplnění této role je, aby si žadatel jemu dříve poskytnuté informace (zde o příjemcích veřejných prostředků) nenechával výlučně pro sebe a svou vlastní soukromou potřebu, nýbrž s nimi veřejně „pracoval“ (typicky s nimi seznamoval veřejnost, komentoval je apod.). Prezentování těchto informací veřejnosti by na jednu stranu nemělo být zcela nahodilé, naprosto nesystematické a výhradně sporadické. Zároveň je však třeba zdůraznit, že nelze trvat na tom, aby žadatel takto získané informace nutně sám přímo explicitně hodnotil, analyzoval či metodologicky dále zpracovával; jejich pouhé zveřejňování, zvláště má-li systematictější povahu, je samo o sobě pro veřejnost přidanou hodnotou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č.j. 2 As 88/2019-29).

[51] Pro posouzení, zda žadatel o informaci o platech plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli společenského hlídacího psa není rozhodující jeho právní status nebo charakteristiky, nýbrž to, jakou roli či úlohu reálně plní. Podstatná je míra, v níž je schopen vyvolat veřejnou debatu nebo do ní přispět. Mohla-li by být informace poskytnuta novináři, není důvod neposkytnout ji jednotlivci, který sice novinářem není, avšak je schopen vyvolat veřejnou debatu či do ní ve srovnatelné míře přispět (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2022, č.j. 6 As 188/2021-57).

[52] Povinný subjekt v rozhodnutí I. odůvodnil, že nenalezl žádnou publikační činnost žadatele či jakékoliv jiné indicie o tom, že by jakkoliv vystupoval jako osoba plnící úkoly či posílání dozoru veřejnosti. Nezjistil, že by činil něčeho, z čeho by se dal dovozovat jeho záměr vstoupit do veřejné sféry. Přezkoumání žádosti povinného subjektu o grant z Programu Udržitelný turismus a posílení biodiverzity se dle povinného subjektu týkal zcela jiné problematiky, nikoliv však otázky odměňování zaměstnanců u povinného subjektu.

[53] Úřad se s tímto posouzením ztotožňuje.

[54] Úřadu není ze správního spisu ani z jeho úřední činnosti známo, že by se žadatel systematicky a dlouhodobě věnoval otázce odměňování ve veřejné správě, veřejně ji komentoval či nějak ji hodnotil (např. na sociálních sítích, na internetu, v tisku apod).

[55] Ani žadatel nedoložil, že by se do problematiky odměňování osob působících ve veřejné správě skutečně veřejně dlouhodobě zapojoval, systematicky se jí věnoval, zjištěné údaje vyhodnocoval a představoval je veřejnosti. Tvzení, že vystupuje na zastupitelstvu obce Adršpach a že občané této obce a zde působící podnikatelé mají právo vědět, jak velké finanční prostředky vynakládá povinný subjekt na mzdy a odměny osob pracujících na zadání veřejné zakázky, ničeho konkrétního nevypovídají o žadatelově vlastní systematické a dlouhodobé aktivitě v oblasti odměňování zaměstnanců ve veřejné správě.

[56] Nutno poznamenat, že žadatel jakožto právnická osoba nemůže být členem zastupitelstva obce Adršpach, tedy voleným zástupcem jejích obyvatel. Nelze na něj proto nahlížet jako na společenského hlídacího psa z titulu správy veřejných věcí na území obce prostřednictvím členství v jejích orgánech.

[57] Žadatel netvrdil a nedoložil konkrétní relevantní okolnosti a pochybnosti o adekvátním způsobu odměňování dotčených zaměstnanců, např. že jsou v souvislosti s veřejnou zakázkou nadstandardně finančně ohodnoceni či že požívají nějaké jiné zvláštní výhody. Žadatelovo tvrzení o napomáhání veřejné kontrole hospodaření povinného subjektu tak dle Úřadu zůstává pouze v rovině neurčitých frází.

[58] Povinnost prokázat naplnění kritérií Platového nálezu ve smyslu § 8c odst. 1 písm. b) InfZ leží na žadateli. Povinný subjekt ani Úřad nejsou povinni sami vyhledávat skutečnosti svědčící pro prokázání naplnění kritérií Platového nálezu.

[59] Žadatel dle Úřadu neprokázal, že by jakožto jednotlivec vnášel problematiku odměňování do veřejné sféry kvalifikovaným způsobem. Nepředložil žádné konkrétní aktivity, z nichž by lze dovodit a podložit, že žadatel skutečně vykonává roli společenského hlídacího psa ad hoc ve smyslu shora předestřených východisek.

[60] Dle Úřadu nelze tuto roli přiznat každému, kdo bez dalšího pouze tvrdí, že s touto činností teprve započne po zpřístupnění informací. Takový postup by vedl k úplnému

vyprázdnění tohoto kritéria, neboť *de facto* každý může o sobě tvrdit, že hodlá roli společenského hlídací psa vykonávat.

[61] Úřad proto souhlasí se závěrem hodnocení povinného subjektu, že žadatel postavení společenského hlídacího psa nemá, a tudíž že toto kritérium Platového nálezu nesplňuje.

[62] Tuto odvolací námitku Úřad posoudil jako nedůvodnou.

K odvolací námitce týkající se podmínky existence veřejného zájmu

[63] Lze přisvědčit žadateli v tom, že účelem InfZ je veřejná kontrola hospodaření povinného subjektu a transparentního nakládání s veřejnými prostředky. Za ty je obecně nutno považovat i finanční prostředky vynakládané povinným subjektem v souvislosti s odměňováním svých zaměstnanců.

[64] Jak Úřad uvedl již ve zrušovacím rozhodnutí, existence veřejného zájmu, resp. intenzita potřeby na zpřístupnění informace o výši příjmu určité osoby působící ve veřejné správě, je závislá na jejím postavení v rámci organizační struktury povinného subjektu, neboť s jejím postavením je spojena i určitá míra kompetence, resp. vlivu na rozhodování povinného subjektu a též odpovědnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019).

[65] Z tohoto pohledu je třeba zabývat se skutkovými okolnostmi vztahujícími se ke každé jednotlivé osobě, která je žádostí dotčená, neboť u každé takové osoby mohou existovat jiné skutkové okolnosti rozhodné pro posouzení „síly důvodů“ existence veřejného zájmu. Čím vyšší postavení zaměstnanec v hierarchii povinného subjektu zastává, tím je dán silnější veřejný zájem na zpřístupnění informace o výši jejího příjmu.

[66] Úřad souhlasí s žadatelovým tvrzením, že povinný subjekt předestřeným způsobem nepostupoval. Posouzení této podmínky vystavěl na plošné argumentaci a bez toho, aby uvedl konkrétní skutková zjištění ke každé jednotlivé dotčené osobě. Konkrétně neobjasnil činnosti a úkoly, které každá dotčená osoba zastává, nepopsal rozsah jejich řídicích kompetencí a odpovědnosti. Tyto skutečnosti jsou při tom důležité pro zhodnocení „síly důvodů“ k prokázání existence veřejného zájmu na poskytnutí informace, neboť vytvářejí obraz o postavení a důležitosti daného zaměstnance při (spolu)rozhodování o nejdůležitějších otázkách u povinného subjektu.

[67] Posouzení tohoto kritéria Platového nálezu tudíž není v rozhodnutí I. úplné a po skutkové stránce dostatečně přesvědčivě odůvodněné.

[68] Tuto odvolací námitku Úřad posoudil jako důvodnou.

K odvolací námitce týkající se podmínky účelu informace přispět k celospolečenské diskusi

[69] Úřad souhlasí s argumentací povinného subjektu, že žadatel dosud neučinil ničeho, z čeho by se dal dovozovat záměr vstoupit do veřejné diskuse o záležitosti odměňování zaměstnanců povinného subjektu a že samotná deklarace tohoto kroku k naplnění této podmínky nepostačuje.

[70] Žadatelovo tvrzení o tom, že kritizuje povinný subjekt na zastupitelstvu obce a že v souvislosti s veřejnou zakázkou je potřeba poměřit efektivitu a hospodaření s veřejnými prostředky, je dle Úřadu příliš obecné a neprokazuje, že o konkrétní výši příjmu zaměstnanců podílejících se na pořízení veřejné zakázky je potřeba vést celospolečenskou diskusi.

[71] Žadatel nepoukázal na žádné konkrétní skutečnosti a podezření o jejich nestandardním odměňování či o jejich nestandardním jednání v souvislosti s veřejnou zakázkou, které by bylo lze propojit s potřebou zahájit a vést účinnou veřejnou debatu na téma jejich odměňování.

[72] Úřad nezastává názor, že na každou informaci o výši příjmu osoby působící ve veřejné správě je třeba automaticky nahlížet jako na informace hodné veřejné diskuse z titulu existence veřejného zájmu na kontrole hospodaření povinného subjektu. Jak uvedeno výše, právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní. Zasahuje-li do práva na ochranu osobních údajů a ochranu soukromí dotčených osob, je nutno v každém jednotlivém případě tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu.

[73] Znalost informace o výši konkrétního příjmu dvou dotčených zaměstnanců nepovažuje Úřad za nezbytnou podmínku k účinnému vedení diskuse o transparentním hospodaření povinného subjektu. Diskuse o otázce efektivního hospodaření a odměňování u povinného subjektu lze dle Úřadu docílit i bez znalosti této informace, např. na základě souhrnných či anonymizovaných údajů o vyplacených mzdových prostředcích a jejich porovnání. Tímto postupem by bylo dosaženo vyváženého vztahu mezi právem na informace a právem na ochranu osobních údajů dotčených osob. Dílčí údaj o odměňování dvou zaměstnanců povinného subjektu sám o sobě nepodává ucelený obraz o tom, jak efektivně povinný subjekt s mzdovými prostředky nakládá.

[74] Úřad se ztotožňuje se závěrem hodnocení povinného subjektu, že žadatel toto kritérium Platového nálezu nesplňuje. Bez přistoupení dalších konkrétních (zvláštních) okolností souvisejících s dotčenými zaměstnanci anebo s výkonem jejich činnosti Úřad nenašel pro vedení veřejné diskuse o výši jejich mzdy a odměny opodstatnění.

[75] Tuto odvolací námitku proto Úřad posoudil jako nedůvodnou.

[76] Úřad shrnuje, že žadatel nenaplnil dvě kritéria Platového nálezu, a to postavení společenského hlídacího psa a potřeby vedení veřejné diskuse o odměňování dotčených zaměstnanců. Žadatel tak neprokázal naplnění všech kritérií Platového nálezu, a tudíž neprokázal veřejný zájem na poskytnutí informace ve smyslu § 8c odst. 1 písm. b) InfZ.

[77] K procesní vadě při doručování rozhodnutí I. uvádí Úřad následující.

[78] Úřad ze spisového materiálu zjistil, že rozhodnutí I. bylo žadateli zasláno prostřednictvím datové schránky třetí osoby paní Mgr. Ludmily Kutějové.

[79] Úřad konstatuje, že tento postup nemá oporu v pravidlech o oznamování rozhodnutí a doručování písemností stanovených ve správním řádu a v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických komunikacích a autorizované konverzi dokumentů.

[80] Vyhotovení rozhodnutí I. obsahuje označení povinného subjektu, který jej vydal, jméno příjmení, funkci a podpis oprávněné osoby, která jej vydala. Konkrétně se jedná o paní Pavlínu Nešporovou, jednatelku povinného subjektu.

[81] Z těchto skutečností lze dle Úřadu usuzovat, že vydání rozhodnutí I. je přiřitatelné povinnému subjektu.

[82] Byť tedy povinný subjekt při doručování rozhodnutí I. pochybil, Úřad tuto procesní vadu nepovažuje za natolik zásadní, aby byla důvodem pro nové doručení rozhodnutí I. Jedná se o nedostatek, který nejde k tíži žadatele, neboť žadatel se s obsahem rozhodnutí I.

prokazatelně seznámil a brojil proti němu odvoláním, pročez nebyl zkrácen na svých právech. Nové doručení rozhodnutí I. žadateli by tak dle Úřadu představovalo ryze formální krok, který by na konečném výsledku přezkoumání žadatelova odvolání I. ničeho nezměnil. Ostatně i sám žadatel vyjádřil v odvolání I. obavu o obstrukčním prodloužení celého procesu vyřízení žádosti.

IV.

Věcné posouzení odvolání II.

[83] Odvolání je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, kdy z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje a čeho se žadatel domáhá.

[84] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

[85] Úřad shledal, že odvolání II. **není důvodné**

Právní základ

[86] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) *lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.*

[87] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny *jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.*

[88] Podle § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy žádost odloží.*

[89] Podle § 2b odst. 1 InfZ *se povinnost poskytovat informace netýká informací o činnostech veřejného podniku a veřejné instituce, která je obchodní společností nebo národním podnikem, pokud tyto činnosti*

- a) jsou uskutečňovány v běžném obchodním styku v rozsahu předmětu činnosti nebo podnikání veřejného podniku nebo veřejné instituce zapsaného ve veřejném rejstříku nebo*
- b) mají obchodní nebo průmyslovou povahu a poskytnutí informace by veřejný podnik nebo veřejnou instituci znevýhodnilo na relevantním trhu.*

Aplikace na předmětný případ

[90] Úřad přezkoumal důvodnost uplatněných odvolacích námitek, zda bylo lze žádost odmítnout z důvodu tzv. podnikatelské výjimky dle § 2b InfZ a zda rozhodnutí II. řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil a podložil.

[91] Povinný subjekt odůvodnil, že informace jsou informacemi uskutečňovanými v běžném obchodním styku, když jde o údaje o obchodní činnosti povinného subjektu představující výsledky jeho podnikatelské činnosti v oblasti poskytování služeb cestovního ruchu a vybírání vstupného ke vstupu do Adršpašského turistického okruhu. Jeho

provozování představuje přímé naplňování předmětu podnikání povinného subjektu. Služby poskytované s prohlídkovým okruhem představují standardní a pravidelnou činnost v odvětví cestovního ruchu, kdy obdobné služby, např. vstupné a parkovné u památek, poskytuje na relevantním trhu množství dalších subjektů. Podmínky poskytování této služby jsou pro dané odvětví obvyklé a neodchylují se od standardů platných na trhu turistických a kulturních služeb. Povinný subjekt působí na konkurenčním trhu v oblasti turistických a kulturních potřeb, kde existují i další poskytovatelé obdobných služeb. Informace má povahu obchodně strategické informace vypovídající o úspěšnosti a atraktivitě povinného subjektu. Jejím zveřejněním by mohl být povinný subjekt znevýhodněn oproti konkurenčním subjektům na trhu. V důsledku změny InfZ lze informace takové povahy vyloučit z informační povinnosti. Skutečnost, že povinný subjekt v minulosti informace tohoto typu poskytoval, na tom ničeho nemění a nezakládá právní nárok na jejich poskytnutí do budoucna.

[92] Žadatel s rozhodnutím II. nesouhlasí, má jej za nepřezkoumatelné a věcně nesprávné. Odvolací námitky lze shrnout takto: informace se netýká činnosti uskutečňované v běžném obchodním styku, neboť se jedná o agregované výsledky hospodaření a statistické a evidenční výstupy; odůvodnění ohledně povahy informací ve smyslu § 2b odst. 1 písm. b) InfZ je nepřezkoumatelné, neboť povinný subjekt dostatečně nevysvětlil, v čem spatřuje obchodní a průmyslovou povahu informace a jakým způsobem by jejich zveřejnění mohlo povinný subjekt znevýhodnit na relevantním trhu; povinný subjekt řádně relevantní trh nevymezil podle charakteristik, ceny a použití území s homogenními podmínkami; povinný subjekt porušil postup při doručování rozhodnutí II.

[93] Úřad předně uvádí, že účelem doplnění tzv. podnikatelské výjimky do InfZ bylo reflektovat specifické postavení určité kategorie povinných subjektů, jsou-li obchodní společnosti nebo národním podnikem. S ohledem na skutečnost, že tyto povinné subjekty se běžně v rámci své obchodní a podnikatelské činnosti pohybují v konkurenčním prostředí za standardních tržních podmínek, vyvstala v aplikační praxi potřeba omezit jejich informační povinnost speciálně, tj. nad rámec již stanovených výluk (např. ochrana obchodního tajemství) tak, aby nebyly tyto osoby znevýhodněny v hospodářské soutěži se „standardními“ podnikatelskými subjekty. Zmíněná existující omezení práva na informace, včetně obchodního tajemství, totiž nemusí být v tomto ohledu dostatečná, mj. s přihlédnutím k judikatuře, jež v minulosti dovodila, že obchodní společnosti „vlastněné“ veřejnoprávními subjekty hospodaří s veřejnými prostředky, přičemž podle § 9 odst. 2 InfZ se poskytnutí informace o rozsahu a příjemci veřejných prostředků nepovažuje za porušení obchodního tajemství. (ROTHANZL, Lukáš. § 2b [Poskytování informací v oblasti hospodářské soutěže]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, MÍŠEK, Jakub, LUDVÍK, Otakar. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 167–168.)

[94] Z důvodové zprávy k novelizačnímu zákonu č. 241/2022 Sb. dále vyplývá, že předmětná výluka posiluje rovné postavení účastníků hospodářské soutěže (resp. odstraňuje stávající disproporci) a zohledňuje skutečnost, že dotčené povinné subjekty jsou obchodní společnosti, které činí právní úkoly v rámci běžného obchodního styku v rozsahu svého předmětu činnosti nebo podnikání a dále působí v hospodářské soutěži za standardních tržních podmínek, usilují o dosažení zisku a nesou ztráty plynoucí z výkonu své činnosti.

K odvolací námitce týkající se běžného obchodního styku

[95] Úřad nejprve uvádí, že mu není známa soudní judikatura, která by již podala výklad pojmu „běžný obchodní styk“ pro účely jeho užití v § 2b odst. 1 písm. a) InfZ.

[96] Úřad proto při posouzení vyšel z dikce tohoto ustanovení a z účelu sledovaného zákonodárcem.

[97] Z výpisu z obchodního rejstříku (www.justice.cz) Úřad zjistil, že do předmětu podnikání povinného subjektu spadá mimo jiné výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 a 3 živnostenského zákona. Dle výpisu z veřejné části živnostenského rejstříku (www.rzp.gov.cz) se jedná o činnosti v oborech: poskytování služeb osobního charakteru a pro osobní hygienu (veřejné WC); poskytování technických služeb (parkoviště, kancelář infocentra); velkoobchod a maloobchod (pokladna u vstupu do skal, pokladna u pískovny, kancelář infocentra; vydavatelské činnosti (kancelář infocentra).

[98] Podle webových stránek je hlavním posláním povinného subjektu zajišťovat každodenní provoz turistického prohlídkového okruhu Adršpašských skal a pečovat o veřejný prostor obce (www.tsadrspach.cz).

[99] Úřad konstatuje, že informace se týkají podnikatelské činnosti povinného subjektu, kterou má zapsanou ve veřejných rejstřících jako předmět svého podnikání.

[100] Úřad se ztotožňuje s argumentací povinného subjektu, že prodej vstupenek představuje v oboru cestovního ruchu obvyklou činnost a povinný subjekt ji provozuje v rámci svého podnikání. Dle Úřadu se nejedná o jedinečné a neopakovatelné jednání, které by z jeho podnikání nějak vybočovalo. Prodej vstupenek představuje u povinného subjektu každodenní a rutinní transakci. Na informace vztahující se k takovéto činnosti proto Úřad pohlíží jako na informace uskutečňované v běžném obchodním styku povinného subjektu ve smyslu § 2b odst. 1 písm. a) InfZ.

[101] Úřad nepovažuje za rozhodné hledisko struktury informace, tj. zda jde o informaci ve formě jednotlivého údaje či souhrnných údajů (výsledků). Podstatné je, že informace se svojí podstatou vztahuje k činnosti spadající do předmětu podnikání, v jehož rámci je běžně prováděna.

[102] Relevantní není ani skutečnost, že povinný subjekt v minulosti obdobné informace poskytoval. Novelou InfZ došlo ke změně právní úpravy, která užití podnikatelské výjimky nově umožňuje.

[103] Na základě výše uvedeného Úřad dospěl k závěru, že povinný subjekt uplatnil výluky v § 2b odst. 1 písm. a) InfZ správně, tj. v souladu s tímto zákonem i s účelem, pro který do něj byla doplněna.

[104] Žadatelovu odvolací námitku Úřad proto posoudil jako nedůvodnou.

[105] Za této situace Úřad již považuje za nadbytečné se dále zabývat aplikací výluky vymezené v § 2b odst. 1 písm. b) InfZ. K odmítnutí žádosti postačí, že jsou splněny podmínky uvedené v písm. a). Jedná se o alternativní ustanovení, kdy podmínky v písm. a) a b) nemusí být splněny současně.

[106] K procesní vadě při doručování rozhodnutí II. uvádí Úřad následující.

[107] Úřad ze spisového materiálu zjistil, že rozhodnutí II. bylo žadateli zasláno prostřednictvím datové schránky třetí osoby paní Mgr. Ludmily Kutějové.

[108] Úřad konstatuje, že tento postup nemá oporu v pravidlech o oznamování rozhodnutí a doručování písemností stanovených ve správním řádu a v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických komunikacích a autorizované konverzi dokumentů.

[109] Vyhotovení rozhodnutí II. obsahuje označení povinného subjektu, který jej vydal, otisk razítka povinného subjektu a vlastnoruční podpis. Nesplňuje tedy všechny formální náležitosti kladené v § 69 správního řádu na správní rozhodnutí.

[110] I přes to je dle Úřadu zřejmé, že vydání rozhodnutí II. je přiřítelné povinnému subjektu.

[111] Byť tedy povinný subjekt při vyhotovení a doručování rozhodnutí II. pochybil, Úřad tyto vady nepovažuje za natolik zásadní, aby byly důvodem pro jeho zrušení. Jedná se o nedostatky, který nejdou k tíži žadatele, neboť žadatel se s obsahem rozhodnutí II. prokazatelně seznámil a brojl proti němu odvoláním, pročez nebyl zkrácen na svých právech. Nové doručení rozhodnutí II. žadateli by tak dle Úřadu představovalo ryze formální krok, který by na konečném výsledku přezkoumání žadatelova odvolání II. ničeho nezměnil. Ostatně i sám žadatel vyjádřil v odvolání II. obavu o obstrukčním prodloužení celého procesu vyřízení žádosti.

V.

Věcné posouzení stížnosti

[112] InfZ nestanoví obsahové náležitosti stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Z povahy věci lze dovodit, že ze stížnosti musí být zřejmé, kdo ji činí, jakému povinnému subjektu je určena a jaké věci se týká.

[113] Žadatel si stěžuje, že povinný subjekt neposoudil jeho požadavek o výši příjmu jednatelky povinného subjektu, která jej zastupuje jakožto zadavatele veřejné zakázky a je členkou poroty v soutěžním zadání a podmínkách.

[114] Dle Úřadu se jedná o stížnost na neúplné vyřízení žádosti podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ.

[115] Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ *stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.*

[116] Účelem stížnostního přezkumu dle tohoto ustanovení je odstranění nečinnosti povinného subjektu. Jeho podstata spočívá v posouzení toho, zda povinný subjekt vyřídil žádost v plném rozsahu, tedy že žádná část žádosti nezůstala opomenuta a zda povinný subjekt žadateli poskytl jím požadované informace anebo vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

[117] Úřad shledal, že stížnost **je důvodná**.

[118] Napadené rozhodnutí I. neobsahuje žádnou argumentaci povinného subjektu vztahující se k výši příjmu jednatelky povinného subjektu.

[119] Obsah bodu 4) žádosti lze dle Úřadu vyložit tak, že žadatel měl zájem získat údaje o odměňování zaměstnanců, ale též *„případně i dalších osob, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě a zadání veřejné zakázky“*.

[120] Byť jednatelka povinného subjektu není zaměstnancem povinného subjektu, je z titulu této funkce s povinným subjektem úzce spjata. Je statutárním orgánem povinného subjektu, tj. vrcholnou představitelkou povinného subjektu. Řídí jeho obchodní činnost, zastupuje jej navenek ve všech záležitostech souvisejících s podnikáním a zodpovídá za jeho chod.

[121] Ze spisového materiálu Úřad zjistil, že pod dokumenty souvisejícími s přípravou a zadáváním veřejné zakázky je uvedeno jméno a příjmení jednatelky včetně zastávané pozice. De Úřadu je tak nepochybné, že spadá do okruhu osob podílejících se na přípravě a zadání veřejné zakázky.

[122] V rozhodnutí I. není uvedena žádná úvaha povinného subjektu vztahující se k jednatelce. V tomto rozsahu zůstala žádost nevyřízena, neboť informace o výši odměny jednatelky nebyla žadateli poskytnuta a ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

[123] Úřad proto přistoupil k uplatnění nápravného opatření a povinnému subjektu vyřízení této části žádosti přikázal.

[124] Úřad v rámci posouzení stížnosti nehodnotí, zda informace má být žadateli poskytnuta či zda má dojít k odmítnutí žádosti. Řešení těchto otázek není předmětem stížnostního řízení. Smyslem stížnosti je odstranění nečinnosti povinného subjektu v jeho postupu při vyřizování žádosti o informace, nikoliv posouzení otázek, které mají být následně předmětem případného odvolacího řízení.

[125] Úřad nicméně považuje za nezbytné připomenout, že jednatelka náleží mezi osoby vyjmenované v § 8c odst. 1 písm. a) InfZ. Tímto ustanovením, resp. výčtem pozic je presumován silný veřejný zájem na poskytnutí údajů o výši příjmu osob, které tyto posty zastávají. Pro úplnost Úřad doplňuje, že tím není dotčena povinnost povinného subjektu vyžádat si stanovisko jednatelky jakožto dotčené osoby podle § 4 odst. 4 správního řádu k ověření toho, zda neexistují mimořádné okolnosti, které by se vymykaly typizované situaci předpokládané zákonodárcem, a které by svědčily převážně o zachování práva na ochranu osobních údajů a soukromí. Takový postup vyplývá nejen ze soudní judikatury, ale též z GDPR (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62 a čl. 13 a 14 GDPR a právo subjektu údajů vznést námitku proti zpracování podle čl. 21 GDPR).

VI. Závěr

[126] Na základě výše uvedeného Úřad dospěl k závěru, že odvolání I. a odvolání II. nejsou důvodná.

[127] Výrokem I. tohoto rozhodnutí proto Úřad podle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí I. potvrdil a žadatelovo odvolání I. zamítl.

[128] Výrokem II. tohoto rozhodnutí proto Úřad podle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí II. potvrdil a žadatelovo odvolání II. zamítl.

[129] Úřad dospěl k závěru, že žadatelova stížnost na postup povinného subjektu při vyřízení bodu 4) žádosti v rozsahu informace o výši příjmu jednatelky povinného subjektu, je důvodná, neboť povinný subjekt tuto část žádosti řádně nevyřídil některým z postupů předvídaných v InfZ.

[130] Výrokem III. tohoto rozhodnutí proto Úřad podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ přikázal povinnému subjektu, aby ve lhůtě 15 dnů ode doručení tohoto rozhodnutí tuto část žádosti řádně vyřídil.

[131] Úřad dále dospěl k závěru, že nelze postupovat dle § 16a odst. 6 písm. b) *in fine* ve spojení s § 16 odst. 4 a 5 InfZ, neboť nejsou splněny podmínky stran spolehlivě zjištěného skutkového stavu.

[132] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 9. února 2026

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1. JUDr. Anna Bartůňková, advokátka, Radlická 3201/14, 150 00 Praha 4, ID DS: u7whztz
2. Technické služby Adršpach, s.r.o., Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, ID DS: i9v6i4s